

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Megyeri Gábor ügyvéd által képviselt felperesnek a Baghyné dr. Szeleccki Zsuzsanna jogtanácsos által képviselt Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróságon 1.K.21.995/2007/3. számon indított és ugyanezen bíróság 2007. szeptember 21-én kelt 11.K.21.995/2007/3. számú jogerős ítéletével befejezett perében az alperes részéről 4. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 11.K.21.995/2007/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 30.000 /azaz harmincezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

A feljegyzett 132.400 /azaz százharminckettőezer-négyszáz/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Igazgatósága /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a 2001. január 1-től 2005. december 31-ig terjedő időszakra valamennyi adóra és költségvetési támogatásra vonatkozóan ellenőrzést végzett a felperesnél.

Az ellenőrzés eredményeként az elsőfokú hatóság a 2007. március 8. napján kelt 3855741102 számú határozatával a felperes terhére összesen 2.206.584 Ft adókülönbözetet állapított meg, amelynek megfizetésére kötelezte a felperest adóbírsággal és késedelmi pótlékkal együtt.

Az elsőfokú határozat indokolása szerint a felperes 2001. évben-val foglalkozott, összesen 11 fő alkalmazottat foglalkoztatott főállásban. Az elsőfokú hatóság megállapította, hogy a felperes adataiból kimunkálható óradíjak és az alkalmazott rezsióradíjak 2001. évben és 2002. január hónapban jelentős eltérést mutattak, amelyek be nem vallott bevételekre utaltak, ezért a vizsgálat az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény /a továbbiakban: Art./ 108.§-ának /3/ bekezdés c/ pontja alapján

becslési eljárást alkalmazott a felperes 2001. évi és 2002. január havi-ból származó árbevételeinek meghatározására.

A fellebbezés folytán eljárta alperes a 2007. június 1. napján kelt 8529665195 számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az adóhatározatok hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését kérte. Vitatta a becslés jogalapját és eredményét is.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a másodfokú határozatot hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte. Indokolása szerint a peres feleknek bizonyítási indítványa nem volt, ezért a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kellett döntenie. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az adóhatóság eljárása a becslés jogalapja körében megfelelt az Art. 108.§-ának /3/ bekezdés c/ pontjában foglalt rendelkezéseknek. Álláspontja szerint a becslés módszere elvileg helyes volt, a rezsióradíj figyelembe vételével a bevételt kellett meghatározni, amelynek valóban központi eleme a teljesített munkaórák száma. Az adóhatóság által végzett számítás azonban az adó valós alapját kellően nem támasztotta alá, mivel a számítás mechanikus, és nem volt figyelemmel az összefüggésekre. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint szükség van annak tisztázására, hogy a munka mennyiben volt folyamatos, jellemzően egy-egy munkafolyamaton egyszerre hány dolgozó vett részt, a ledolgozott munkaórák pontosítását el kell elvégezni.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelésekor, ezért a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban Pp./ 206.§-ának /1/ bekezdését megsértette, továbbá a Pp. 221. §-ának /1/ bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségének sem tett eleget.

A felperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Pp. 275.§-ának /1/ bekezdése alapján a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye. Az elsőfokú bíróság értékelte a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a felek perbeli nyilatkozatait, ily módon a bizonyítékokat a Pp. 206.§-ának /1/ bekezdése alapján a maguk

összességében értékelte, és meggyőződése szerint bírálva állapította meg, hogy az alperes határozatában a becslés jogalapját igazolta, az alkalmazott módszere azonban nem volt megfelelően kimunkált és pontos az összegszerűségében megfelelő adóalap megállapításához.

Jogszabálysértést a megállapított tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése megalapozhat, ilyen jogsértést azonban a felülvizsgálati kérelem alapján a Legfelsőbb Bíróság nem állapított meg.

Az Art. 108.§-ának /2/ bekezdése alapján az adóhatóság bizonyítja, hogy a becslés alkalmazásának a feltételei fennállnak, továbbá azt, hogy a becslés alapjául szolgáló adatok, tények, körülmények, valamint a becslés során alkalmazott módszerek az adó alapját valószínűsítik. Az elsőfokú bíróság a Pp. 221.§-ának /1/ bekezdése szerint ítéletében részletesen megindokolta, hogy az adóhatóság által alkalmazott módszer az adó alapját megfelelő pontossággal nem valószínűsítette. A megismételt eljárásban az alperesnek további bizonyítást /szakértői bizonyítás, tanuk meghallgatása/ követően kell részletesebben és kimunkáltabban valószínűsítenie az adóalapot.

Mindezek folytán a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság az alperest a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte a felperes felülvizsgálati költségének a megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viseléséről a Legfelsőbb Bíróság az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5.§-ának /1/ bekezdés c/ pontja, 50.§-ának /1/ bekezdése, a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 14-a alapján rendelkezett.

Budapest, 2008. december 5.

Dr. Madarász Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró, Dr. Hajnal Péter sk. bíró